

Pravica z zavezanimi očmi.

Pred mesec se je odigral v manjšem mestu na Angleškem ta-le slučaj: Šlo je za necega Jurja Fratson, ki je bil obdolžen roparskega umora, bil obsojen na smrt in se je izkazala njegova nedolžnost malo pred izvršitvijo smrtnih kazni.

Fratson je bil obdolžen, da je napadel v trgovini trgovca, ga ubil z železnim drogom in nato izpraznil njegovo blagajno. Vsi dokazi so govorili za njegovo krivdo in najbolj še dejstvo, ker je prosil v dolgotrajnem preiskovalnem zaporu, naj ga peljejo pred preiskovalnega sodnika, kjer je sam priznal zločin.

Pozneje pri razpravi je preklical priznanje, a je bil kljub temu obsojen na smrt. Obsodba je postala pravomočna, pomilostitev je bila zavrnjena in dan usmrtilve določen. Rabelj se je bil pripeljal v dotično mesto in končal vse predpriprave, ko je bilo kar naenkrat pojasnjeno, da je smrti zapisani popolnoma nedolžen.

Zrtev zavratnega umora je postal trgovec Jurij Armstrong, ki je imel manufakturno trgovino v eni najbolj obljudenih ulic. Nekaj dni pred roparskim umorom je odpustil iz službe dva svojih nastavljenecv. Obdržal je samo še enega, ki je zapuščal trgovino ob peti uri. Od tedaj naprej do zaprtja je stregel strankam Armstrong sam. Nucega večera so našli trgovca v skladišču s prebito lobanjo. Sum je padel na Fratsona, ki je bil eden od iz službe odslovljenih trgovskih pomočnikov. — Vse je pričalo proti osumljencu. Znano je bilo, da se je kregal z ubitim gospodarjem večkrat radi plače in tudi dokazati ni mogel, kje je bil, ko se je izvršil zločin.

Še le potem, ko bi naj bil obsojeni usmrčen, je pokazal njegov zagovornik na dva krvava odtisa na skatli za klobuke v skladišču, za katere se policija ni zmenila, kljub njegovemu opozorilu. Natančna preiskava krvavih prstnih odtisov je dognala, da ne izvirata ne od obsojenega Fratsona in ne od umorjenega Armstronga. — Pravega krivca so kmalu izsledili v osebi proslulega tatu, ki je kradel ter ropal po trgovinah. Še le po tej izsleditvi je bil nedolžni Fratson izpuščen.

Pozneje je pripovedoval večkrat, da je priznal krivdo pred preiskovalnim sodnikom samo radi tega, da bi skrajšal preiskavo, ker je bil uverjen, da morajo odkriti pravega krivca.

Gospa, tudi vi boste znali ceniti kakovost pravega terpentinovga mila **Gazela**, ako ga boste poskusili le enkrat. 150

Fevsko društvo »Grafika« v Mariboru priredi v soboto, 8. februarja t. l.

V KAZINSKI DVORANI
DREBPUSNO ZABAVO

Spored: petje, udeležba in razne zabave.

Zabavna ptica.

Angenburg je mesto v vzhodni Prusiji. Sicer neznatno mesto, pa je vendar imelo zadnji dve leti svoje čudo. Vsak tujec, ki je prišel tja in se napotil na glavni trg, je tam zapazil nekaj, o čemer ni mogel verjeti lastnim očem. Tam se je namreč med ostalimi sprehajalci šetala tudi štorcklja in korakala samozavestno tudi v največji gneči. Mnogi, ki niso poznali navad te »dame«, so ji ponudili kruha, pa so slabo naleteli. Štorcklja je jezno nasršila perje in se, meni nič, tebi nič, zaletela v takega dobrotnika ter ga pograbila s svojim dolgim kljunom za nogo. Rada se je spravila tudi nad kako kratkokrilo damo, kakor da hoče ugovarjati proti kratki modi.

Odkod pa je pravzaprav prišla ta štorcklja? Otroci so jo vzeli iz gnezda še čisto mlado. V nekem hlevu so ji dobri ljudje napravili gnezdo in za hrano je dobivala meso, črve, žabe in ribe. Po kratkem času se je naučila razlikovati ljudi. Proti svoji vzgojiteljici je bila zelo ljubeznjiva in prijazna, dočim se je proti tujim ljudem vedla zelo nezaupljivo, napram otrokom pa se je čutila za več vredno. Gledala jih je prezirljivo in jim dostikrat pokazala kar na lepem zadnji del svojega telesa. Toda, komaj se je naučila leteti, je že postala slavna po celem mestu. Nekega pondeljka se je dvignila visoko v zrak in se nato naekrat spustila na tla v eni izmed glavnih ulic in zaustavila ves promet. Vsi so pazili, da je ne bi pohodili, a ona sama pa je to okolnost sprejela s samozavestjo na znanje in je, mirno stoječ na eni nogi, motrila učinek svojega ugleda. Krajevni list Angerburga je še isti dan na uvodnem mestu prinesel članek z naslovom: »Štorcklja je ustavila promet v našem mestu. Ker naša štorcklja ljubi družbo, ni čudno, da si je izbrala glavni trg za svoje glavno bivališče. Posebno rada je pregledovala robo, ki so jo prinesle na trg branjevke. Tam si je izbrala vse, kar ji je najbolj prijalo in gorje prodajalki, ki bi ji ne pustila vzeti. Ta bi imela drugi dan na obeh nogah modre lise.«

Tako je postala štorcklja preko noči glavni predmet zanimanja mesta in od vseh krajev so jo prihajali ljudje gledat. Dočim v začetku ni ljubila otrok, je pa pozneje zelo rada sklepala z njimi prijateljstva. Ob dnevih, ki niso bili tržni, je prišla pred šolo in tam zabavala otroke. Toda, če ji je kak otrok hotel storiti kaj žalega, se je hitro kesal, zakaj že v naslednjem trenutku

ga je krepko uščipnila na mesto, na katerem sedimo. Točno opoldne je vedno odletela domov, kjer jo je čakalo mastno kosilo. Tek je imela vedno izvrsten. Najrajši je videla, če so bili med jedjo krog nje zbrani otroci.

Medtem pa so se že začele njene tovarišice pripravljati za polet v Afriko. Toda pri tej štorcklji niso opazili nobene volje do potovanja. Večkrat je sicer dalje časa krožila nad mestom, toda vedno se je vrnila nazaj. Dobila je od mestnega magistrata dovoljenje, da sme prebivati v mestnem hlevu. Konjski hlapec je svojega novega gosta sprejel s pravim navdušenjem. Toda ne tako konji. Med njimi je prišlo najprej do prave revolucije, ko je štorcklja skakala z enega hrba na drugega, — kmalu pa je tudi s konji sklenila prijateljstvo. Štorcklja je postala glavna oseba v hlevu. Nihče ni smel v hlev brez njenega dovoljenja in neposlušni konji so se poblize seznanili z njenim kljunom.

Kjer je bilo kaj novega v mestu, vedno je bila štorcklja zraven. Pri nekem gasilskem sprevedu je korakala ona kot prva in tudi pri drugih svečanostnih sprevedih je ni manjkalo. Nekoč je prišla pogledat tudi nogometno tekmo, pa ni vztrajala do konca. Najbrž se ji je zdel ta šport presurov.

Toda nekoč je bilo pa gospej štorcklji pozimi hudo v hlevu. Toplomer je kazal 25 stopinj pod ničlo. Sneg je ležal pol metra visoko, solnce je sijalo in vrata v hlevu so bila na stežaj odprta. Tedaj se pa štorcklja ni mogla več upirati hrepenenju po svobodi. Namerila je svoje dolge korake na dvorišče in nekaj trenutkov za tem so jo angerburški meščani videli visoko v zraku. Toda že čez deset minut se je spustila nazaj, odkoder je odletela. Hitro je odkorakala nazaj v hlev. Prvič je okusila, kaj je huda zima.

Prišlo je zopet poletje, druge štorcklje so se vrnile, in tudi naša je zapustila hlev in se napotila na trg. Zopet se je začelo staro življenje. Štorcklja je bila sprejeta še z večjo naklonjenostjo in v Angenburg so prihajali radovedneži celo iz Berlina, samo da bi videli štorckljo, ki se sprehaja po ulicah. Toda prišel je 25. september, žalosten dan za vse Angerburžane, zakaj njihova štorcklja se je tega dne pridružila svojim tovarišicam in z njimi odletela na dolgo pot. Do danes se še ni vrnila. Toda vsi Angerburžani so prepričani, da se bo štorcklja spomladí zopet vrnila in prinesla v njihovo življenje novo zabavo.

Gospodarska obvestila.

Kolje za vinograde in za sadno drevje, kakor vsake vrste rezan les prodaja ali zamenja za dobro vino Franjo Gnilšek, Maribor, Razlagova ulica šte. 25. 1376

»Flugs« kose s kosirjem I. VIDEMŠEK, MARIBOR, Koroševa cesta 36. 110

Volitev v sreske odbore. Glasom § 54 zakona o pospeševanju kmetijstva volijo občinski kmetijski odbori tekom tega meseca po enega člana in enega namestnika v sreske kmetijske odbore. Kjer presega število članov sreskega kmetijskega odbora po tej izvolitvi 20 članov, je banska uprava grupirala občine po številu prebivalstva tako, da izvoli več občin skupno enega odbornika in da jih je potem vseh skupaj 20. Volitve vodijo predsedniki občinskega odbora ene občine, kjer je volišče: če je